GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartalnie złp. 12 — miesięcznie złp. 4. Ner pojedynczy gr. 10.

N^RO 53.

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 25 Lutego 1830 roku we Czwartek.

WIADOMOSCI HANDLOWE.

HAMBURG. — *Dnia 16 lutego.* Obligacje udziałowe polskie z terminem na 1 marca, żądano 125¼, płacono 125 za sztukę.

Handel Zjednoczonych krajów Ameryki północnéj.

Handel w tém państwie wielkie uczynił postępy do r. 1807; ale później, przez lat dwadzieścia, wojny i zaprowadzenie nowego systematu handlowego, wielce mu były nieprzyjazne, tak, że prawie nie postąpił już wyżéj. Oto jest porównanie ludności i summy ogólnéj wywozowéj w różnych latach:

r. 1790	— ludność	3,921,426	wywóz	20,205,151	dolar.
r. 1800	— —	5,319,762	—	70,971,780	—
r. 1810	— —	7,230,903	—	66,757,970	—
r. 1820	— —	9,637,999	—	72,264,686	—
r. 1828	— —	11,348,462	—	72,264,686	—

Od r. 1789 do 1807 handel wywozowy stopniowo wzrastał, a to dla tego że nic go nie tamowało; żaden artykuł przywoźny nie był droższéj opłacany nad 15 od sta *advalorem;* a chociaż w owym właśnie czasie Francuzi i Anglicy opanowali przynajmniéj tysiąc statków będących własnością Zjednoczonych krajów, dochody z handlu tak były wielkie, że to nie odstręczyło kupców od ryzykowania na nowo. Dopiero ambargo nałożone w miesiącu grudniu r. 1807, zadało cios handlowi, a systemat zakazowy i wojna 1812 roku jeszcze bardziéj stan jego pogorszyły. Trzy te przyczyny zmniejszyły summę wywozowych towarów od 1807 do 1816 roku, w stosunku 41,000,000 dollarów na rok.

Gdyby nie systema zakazowe i niezmierne opłaty w skutku jego ustanowione, handel kraju tego niezawodnieby się polepszył w czasie pokoju, a wywóz mógłby dziś wynosić przeszło 100,000,000 dollarów rocznie, albowiem średnia summa jego w latach, które poprzedziły rok 1807 wynosiła 81,670,000 dolarów (NB opuściwszy tu mniejsze liczby nad dziesiątki tysięcy). Od 1802 do 1828 r. ludność wzrosła do 11,348,462 dusz; a gdyby nie systema zakazowe, w tymże bez wątpienia stosunku i handelby się wzmagał, co w latach które poprzedziły ambargo i zakaz, to jest wynosiłby wywoz w r. 1828 summę 149,730,000 dolarów, kiedy teraz i połowy tego nie czyni.

Rzućmy teraz okiem na handel wywozowy i przywozowy w 1828 roku.

Powiedzieliśmy że w tym r. wywóz wynosił 72,260,000 dolarów, następujący rozkład na prowincje okaże czytelnikowi które z nich są bogatsze które uboższe.

Massachussett .	9,020,000	Wirginia . . .	3,340,000
New-York . .	22,770,000	Karolina Pół. .	6,550,000
Pensylwanja . .	6,050,000	Georgja . . .	3,100,000
Maryland. . .	4,330,000	Luizjana . . .	11,940,000

W téj ogólnéj summie 72,260,000 dol. produkta krajowe wynoszą 50,600,000, a zagraniczne 21,590,000 dol. Produkta te były wysłane do rozmaitych krajów za summy niżéj wyrażone, z czego sobie czytelnik wniesie, jakie kraje ile korzystają z handlu Zjednoczonych krajów A. północnéj.

Wyspy Duńskie.	2,810,000	Kolo: fran: - .	1,020,000
Niderlandy . .	2,230,000	Kuba	6,400,000
Anglja. . . .	21,700,000	Chiny	1,480,000
Gibraltar . . .	1,400,000	Mexyk . . .	2,880,000
Kol. Ang. Ame.	1,670,000	Brezylja . . .	1,980,000
Miasta Hanzea: .	2,990,000	Chili	2,630,000
Francja . . .	11,070,000	Hajti	1,330,000

Co się tyczy przywozowego handlu w 1828 roku, wynosił ogólną summę 88,509,000 dolarów, a to podług następującego rozkładu na prowincje:

Maine	1,240,000	Pensylwanja . .	12,880,000
Massahussett. .	15,070,000	Maryland. . .	5,630,000
Rhode-Island .	1,130,000	Karolina Połud.	1,240,000
New-York . .	41,930,000	Luizjana . . .	6,220,000

Kto jest ciekawy wiedzieć skąd i w jakiéj ilości przychodzą towary do Zjedn. krajów Ameryki północnéj, a razem wiele który kraj na handlu z tém państwem zyskuje, raczy się rozpatrzyć w następującéj tabelli, która jest rozkładem szczegółowéj téjże summy przywozowéj 88,509,000 dol. którą dopiero co na kraje Zjednoczone widział rozdzieloną.

Rossja. . . .	2,790,000	Inne wyspy hiszp.	
Szwecja i Norw. .	1,570,000	w Indjach Zach.	1,130,000
Kol. Duń. Indji Ws.	2,250,000	Włochy . . .	1,600,000
Niderlandy . .	1,400,000	Chiny	5,340,000
Anglja . . .	30,470,000	Mexyk . . .	4,820,000
Szkocja . . .	1,620,000	Kolumbja . . .	1,480,000
Indje Wsch. Ang.	1,540,000	Brezylja . . .	3,100,000
Miasta Hanze: .	2,640,000	Hajti	2,116,000
Francja . . .	9,390,900		
Kuba	6,120,000		

Z tego się pokazuje, że przywóz obcych towarów większy był od wywozu produktów krajowych o 16,240,000 dolarów.

Spójrzyjmy teraz na przywóz i wywóz gotowych pieniędzy, z czego ujrzymy i w téj mierze niepomyślność Zjednoczonych krajów Ameryki.

W ogóle wywieziono ztamtąd w r. 1828 już to sztabami złotemi i srebrnemi, już pieniędzmi summę 7,550,000 dol. a to podług następującego rozkładu.

Anglja. . . .	2,300,000	Chiny	160,000
Francja . . .	630,000	Inne części Azji .	780,000
Indje Zach. Ang.	260,000	Wyspa Kuba . .	130,000
Indje Za. Holend.	450,000		

Przywóz zaś pieniędzy złotych i srebrnych lub téż sztab z tych metalów lanych, wynosi w 1828 r. 7,490,000 dol. (to jest przeszło o 80,000,000 mniéj niż wywóz). Rozkładamy tę summę na szczególne kraje.

Mexyk	3,850,000	Indje Zach. fran. .	206,000
Kolumbja . . .	420,000	Indje Zach. Szwedz.	110,000
Peru	630,000	Indje Zach. Duń.	175,000
Chili	330,000	Indje Zach. Holend.	89,000
Brezylja . . .	180,000	Kolon. Ang. Ame .	179,000
Kuba	580,000	Niderlandy . . .	180,000
Indje Zach. Ang .	40,000	Włochy	67,000

Taki jest obecny stan handlu Zjedn. krajów Ameryki Północnéj.

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZA GRANICZNE

KRÓLESTWO POLSKIE.

— *Wypis z protokółu sekreterjatu stanu króle: pols:* —

Z BOŻEJ ŁASKI MY MIKOŁAJ I.

Cesarz Wszech Rossji, Król Polski etc. etc. etc.

Zważywszy, że stosunki finansowe i handlowe królestwa wymagają pomnożenia znaków wyobrażających gotowiznę, dla ciągłego odpowiadania wzrostowi cyrkulacji; zważywszy prócz tego, że bilety kassowe na teraz w obiegu, będą musiały następnie być zamienione na nowe. W skutek art. 22 i 23 postanowienia naszego z d. 17 (29) stycznia 1828, na rapport naszego ministra przychodów i skarbu. Postanowiliśmy i stanowiemy co następuje:

Art. 1. Bank polski przedsięweźmie środki, celem puszczenia w obieg własnych biletów.

Art. 2. Bilety te nosić będą nazwanie biletów bankowych, i będą mogły być 5, 10, 50, 100, 500 i 1000 złotowe. Osobném postanowieniem na przedstawienie naszego ministra przychodów i skarbu wskażemy kolor, formę i szczególne tychże biletów znamiona.

Art. 3. Bilety bankowe sporządzone będą pod najściślejszą kontrollą i dozorem osób przysięgłych. W tym celu poruczamy Kommissji umorzenia długu krajowego postanowieniem naszém z d. 12 (24) czerwca 1829 ustanowionéj. *a*) Rachunkowość i dozór papieru przeznaczonego na sporządzenie biletów bankowych. Kommissja ta wydawać go będzie bankowi w miarę potrzeby. *b*) Przykładanie szczególnego stępla na wszystkich biletach sporządzonych, skoro te zaopatrzone już zostaną gryfem prezesa i jednego z dyrektorów, oraz podpisem jednego z naczelników wydziałów banku. *c*) Przeliczenie tychże biletów i złożenie ich w kassie banku. *d*) Dopilnowanie palenia w obecności swojéj wszelkich braków mogących pochodzić ze sporządzenia rzeczonych biletów. *e*) Utrzymywanie osobnego protokółu wszystkich powyższych czynności.

Art. 4. Bilety bankowe wypuszczane będą w obieg przez kassę banku w miarę zachodzącéj potrzeby. W tym celu bank składać ma rapporta naszemu ministrowi przychodów i skarbu, który go do takowego wypuszczania upoważniać i o tém jednocześnie kommissję umorzenia długu krajowego zawiadamiać będzie, dla postawienia jéj w możności czuwania nad wykonaniem takowéj czynności. W żadnym atoli przypadku, jak to już artykułem 23 postanowienia naszego z d. 17 (29) stycznia 1828 r. zastrzeżoném zostało, wartość ogólna w obieg puszczonych biletów bankowych wraz z biletami kassowemi, nie powinna przewyższać ilości funduszu już na własność banku przeznaczonego i przeznaczyć się mogącego.

Art. 5. Bilety bankowe służyć mają ukazicielowi, nie będą przynosić żadnego procentu, i przyjmowane być mają we wszystkich kassach rządowych w równi z monetą.

Art. 6. Kassa banku wymieniać takoż będzie bilety bankowe na gotowe pieniądze bez zwłoki i bez żadnego potrącenia. — Równie wymieniać będzie, bąć na gotowe pieniądze, bąć na bilety bankowe nowe, bilety któreby były splamione, uszkodzone lub podarte, byleby rozeznać na nich można było znaki główne.

Art. 7. Przy uiszczaniu należytości wynikających z kontraktów kupna i przedaży, lub z innych tego rodzaju jakichkolwiek układów między prywatnemi, nikt nie będzie mógł być przymuszony do przyjmowania biletów bankowych; jeżeli ten rodzaj zapłaty wyraźnie w układzie zastrzeżonym nie był.

Art. 8. Bilety bankowe będą mogły także być dawane w zamian za bilety kassowe w dobrym stanie, lub za uszkodzone, które uznane zostaną prawdziwemi, stósownie do artykułów 21 i 22 postanowienia królewskiego z dnia $\frac{3}{15}$ kwietnia 1823.

Art. 9. Bilety kassowe, któreby wpłynęły do banku i przeznaczone były na usunięcie z obiegu, zostaną opatrzone osobnym stęplem, na znak usunięcia ich z obiegu, a skoro bank takowych biletów posiadać będzie za miljon złotych, zawiadomi o tém ministra przychodów i skarbu, minister ten uczyni naówczas do rządu przedstawienie o zanominowanie trzech członków rady stanu i trzech urzędników komisji rządowéj przychodów i skarbu, ażeby ci wspólnie z komissją umorzenia długu krajowego, przystąpili do zniszczenia rzeczonych biletów kassowych, stósownie do artykułu 17 powołanego postanowienia królewskiego z d. $\frac{3}{15}$ kwietnia 1823. — Też same formalności wypełniane będą przy niszczeniu biletów bankowych uszkodzonych.

Art. 10. Bilety bankowe zgubione, zniszczone, lub takie, któreby nie zachowały znaków głównych, wynagrodzone nie będą.

Art. 11. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw umieszczone być ma, wszystkim kommissjom rządowym w czém do któréj nsleży, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 21 stycznia (2 lutego) roku Pańskiego 1830, a panowania Naszego 5go.

(podpisano) MIKOŁAJ.

Przez cesarza i króla — Minister sekretarz stanu: (podpisano) Stefan Hr. Grabowski. — Zgodno z oryginałem: minister sekretarz stanu: (podp.) Stefan Hr. Grabowski.

— *Dyrekcja główna towarzystwa kredytowego ziemskiego.* Losowanie listów zastawnych będąc zawsze ważną czynnością władz towarzystwa, było dotąd najwięcéj interessującą publiczność z powodu, iż na niém nabywający listy zastawne znaczne mieli zyski, teraz zaś kiedy już listy zastawne stoją zarówno z nominalną ich wartością a nawet wyżéj, na losowaniu żadnéj korzyści mieć nie można, dla tego wielu właścicieli tychże podali do dyrekcji głównéj aby ich listy zastawne raz na zawsze do losowania podane, od niego wyłączonemi były; Dyrekcja główna spodziewa się iż podobnych próźb więcéj jeszcze przed losowaniem otrzyma; aby zatém zapobiedz nawałowi czynności w ostatnich dniach przed losowaniem, wzywa interessentów mających zamiar wyłączyć swoje listy z losowania, ażeby z podaniem o to wcześnie przed terminem prawem oznaczonym zgłaszać się raczyli do dyrekcji głównéj, inaczéj dyrekcja nie byłaby w możności wcześnie od 20 do 1 przez dni 10, załatwić wszystkie żądania występujących.

Wreszcie dyrekcja główna oświadcza interessentom, że jak o losowanie tak i o wyłączenie listów zastawnych od losowania, podania przyjmowane będą tylko stosownie do art. 115 prawa sejmowego, do dnia 20 marca i 20 września każdego roku, ktoby się więc po tym terminie zgłosił, podanie jego bez skutku pozostanie. — w Warszawie dnia 16 lutego 1830 r. — Senator wojewoda prezes, *Miączyński.* — Pisarz dyrekcji głównéj, *Drewnowski.*

Wiadomości Warszawskie.

— (*Nadesłane*) — Karnawał się skończył: nie od rzeczy będzie zastanowić się nad tą upłynioną chwilą czasu: Nietylko tak powszechnie pożądany przemysł, uwagę naszą zwracać na siebie powinien. I nacożby nam się wreszcie przydały korzyści bogactw, gdybyśmy ich używać nie mieli? Sam nawet rozum nie byłby tyle powabnym gdyby nas czasem rozweselić nie umiał. Zabawy, pod względem przyjemności, składają cząstkę szczęścia człowieka: wchodzą zatém, chociaż może w małéj ilości, do celów życia naszego.

Rozmowy poufałe, dowcipne ucinki, szczęśliwa improwizacja, śpiew, a nawet poważny wist, ustępują w czasie karnawału zwykle miejsca tańcom. Jest to potrzeba pory roku. Dama nie może iść do Saskiego ogrodu używać przechadzki po śniegu: używając ruchu w pojezdzie wystawia się na zaziębienie. Trzeba tańczyć: taniec a zwłaszcza umiarkowany, jest tak potrzebny dla zdrowia: ma on i inne korzyści, zbliża do siebie towarzystwa ludzi. Wieleż to nowych i przyjemnych znajomości można w tańcu uczynić? Wiele dawnych odnowić? Nieśmiała młodzież znajduje sposobność poznania się bliżéj z sobą: w tych skocznych zabawach zawięzują się czasem najtrwalsze stosunki. Taniec ma także wpływ na powierzchowną układność: panienka, która dobrze przepędziła karnawał, nie jest do poznania w *Ostatki.*

Tegoroczny karnawał w Warszawie był bardzo ożywiony. Wszystkie klassy społeczeństwa oddawały się zarówno wesołości. Panowie możni otworzyli swoje domy, dobry ton stał się przezto powszechniejszym. Resursa kupiecka nie była tyle uczęszczana ile dawniéj, w skutku zaszłych nieporozumień między członkami klubu. Ci, którzy się gotowali pozywąć, pozostali po największéj części w domu; tańczyli więc tylko pozwani. Po domach obywatelskich tak zwane tygodniowe wieczory, były najludniejsze i pod pewnym względem najprzyjemniejsze. Maskarady znalazły jeszcze wielu miłośników: niektóre były bardzo liczne; lecz aby się nadal szczęśliwie utrzymać mogły, potrzebują znacznych poprawek pod wielu względami.

Zabawa która ma tyle zmysłowych powabów, powinna przedewszystkiém zmysłom pochlebiać. Z tego powodu bale kostiumowe najlepiéj odpowiedziały celowi swojemu. Nic tak nie zasmuca jak zwyczajny ubiór mężczyzn. Trudno jest, gdy wnijdzie kilkadziesiąt czarnych fraków, aby się ciemno nie zrobiło w sali najlepiéj nawet oświeconéj. — Strój mundurowy jest także więcéj etykietalnym, zaś kostiumy łączą w sobie rozmaitość, oryginalność, nowość i świeżość; słowem, wszystkie zalety tańcujących wieczorów. Dzieci nawet miały udział w tym rodzaju zabawy. Było kilka pięknych dziecinnych balików w kostiumach, w domach znakomitszych.

Zwyczaj późnego ubierania się i zbierania na wieczory sprowadził potrzebę tańcujących śniadań. Czas zwykle prędko upływa na zabawie, prędko i wtenczas gdy o zabawie myślemy; z tąd opóźnienie kosztem wywczasu tak przeciwne zdrowiu. Tańcujące sniadania temu zaradziły, i ażeby zabawa nie przeciągnęła się do późnéj nocy, pokazało się, że dosyć ją na rano zamówić.

Cywilizacja wieku naszego wprowadziła znaczne ulepszenia w tym roku w sposobie urządzenia wieczorów tańcujących, w oświecaniu sal, urządzeniu orkiestr, przyjmowaniu i częstowaniu gości: niebezpieczna pomoc chłodzących napojów staje się coraz mniéj szkodliwą przez przyjęty zwyczaj roznoszenia wyłącznie wina, herbaty lub ponczu; lody już tylko przy wieczerzy dawano. Jenjusz muzykalny dostarczył wiele pięknych tańców na różne motywa z sławniejszych oper, między któremi przysłużyła się najwięcéj *Niema z Portici.* Znakomity gust pana hrabiego Sołtyka i Swieszewskiego, obdarzył Warszawę mazurkami których muzyka przyjemnie rozerwać może nawet i wieczory nietańcujące. Pan Damse ułożył także jednego mazurka który się powszechnie podobał. Młodzież obojéj płci ożywiała te wszystkie przygotowania układem przyjemnym, który daleko został posunięty. W ogólności jednak tam zawsze najlepiéj bawiono się, gdzie panowała powszechna uprzejmość, z zachowaniem środka między poufałością a etykietą.

Z nadejściem postu, Warszawa przybierze inną teraz postać: mężczyzni młodzi eleganckiego świata, którzy się podobali z tańca, będą teraz używać owoców sławy swojéj: gorliwi tancerze, którzy wywijali z zapałem w mazurku, odetchną teraz sobie i dadzą pokój nogom swoich sąsiadów: ci którzy się jeszcze nie douczyli, będą mieli rok czasu do ułożenia swojéj powierzchowności i zyskania łaskawszego sądu o swoim talencie. Damy zaś słabowitego zdrowia będą miały porę do nabrania sił utraconych przez przyjęty zwyczaj codziennego tańczenia, długiéj w noc zabawy, i nazbyt pośpieszonego taktu walców, kotyljonów i galopad.

— Odlanie posągu xięcia Józefa Poniatowskiego podjęli się panowie Gregoire, ojciec z synem, i ugoda z nimi zawarta już została.

— Gazeta berlińska Vossa umieściła w języku niemieckim prawie w całości bez żadnych uwag lub przypisków

artykuł pana Szanieckiego przeciwko pismu P. Huffelanda o podrzutkach.

— Dziś rano zimna stopni 12.

ANGLJA. — *Z Londynu d.* 12 *lutego.* — Xiąże Leopold przyjął pod tym warunkiem, jak mówi Times, koronę Grecji, że może ją złożyć w każdym czasie, jak skoro nie podoba mu się nowe jego przeznaczenie.

— *Sun* zapewnia, że oszczędność zamierzona w budżecie, uczyni na samém wojsku 800,000 fnt. szt.

Mają tu mieć listy zapewniające, że mniemana zaraza morowa w Pizie, która tyle hałasu i strachu narobiła, nie jest nic innego jak ospa zjadliwa, która straszne zniszczenie w tamtych stronach zrządza.

— Dnia 2 spalił się piękny dom wiejski (Villa) lorda Rendlesham w Sufolk. Zdążono uratować srebra i klejnoty, ale dla tego szkoda poniesiona wynosi 100 tysięcy fnt. szt. (4,200,000 złp.). Lord bawi obecnie wraz z żoną w Paryżu.

— Pogłoska że bracia Rotszyldowie chcą nabyć od sułtana Palestynę, coraz większego podobieństwa nabiera. Mówią, że oświadczyli się odkupić ją od sułtana na własność, lub przez zaliczenie odpowiedniéj kwoty, sposobem zastawu otrzymać. Sądząc po skłonności sułtana do wszelkiego rodzaju reform i znając teraźniejsze jego kłopoty pieniężne, nie można powiedzieć, aby plan ten był niepodobny do wykonania.

BRAZYLJA. — Monitor Paryzki umieścił następującą wiadomość, nadesłaną od poselstwa Brazylskiego w Paryżu, w celu jak mówi, zapobieżenia fałszywym wieściom, jakieby z przeistoczenia szczegółów wypadku o którym donosi, rozszerzyć się mogły. — „Gdy dnia 7 grudnia wieczorem, wracali ze spaceru w parokonnym powozie NN. cesarz i cesarzowa Jmci Brazylji, królowa Portugalska i xiąże August Leuchtenbergski, złamał się dyszel, rozbiegały konie i wywrócił powóz, a NN. cesarstwo i xiąże Leuchtenbergski byli w niejakiém niebezpieczeństwie. Jednakże podług czterech ogłoszonych buletynów, i stósownie do urzędowych wiadomości do dnia 9 grudnia sięgających, stan zdrowia cesarza który w tym przypadku najwięcéj ucierpiał, był bez żadnego niebezpieczeństwa i taki, jaki w podobném zdarzeniu może być najpożądańszy. Podług zapewnień lekarzy, cesarz potrzebuje do zupełnego wyzdrowienia najwięcéj dni dwadzieścia. Cesarzowa nie doznała przy tém upadnięciu żadnego skaléczenia a królowa Portugalska twarz tylko trochę miała skaleczoną; już nawet wychodzi i odwiedziła Najjaśniejszego ojca swego. Stan xięcia Leuchtenbergskiego który po cesarzu najwięcéj ucierpiał, jest także zaspokajający; najdaléj za dni ośm, xiąże będzie mógł wychodzić. Cesarzowa okazała w tém zdarzeniu godną podziwienia przytomność umysłu i najwyższe uczucia. Mieszkańcy Rio-Janeiro przez głośne wynurzenia obawy swojéj z powodu tego smutnego przypadku, dali przekonywające dowody jak wysoko cenić umieją przymioty monarchy swego, i jak wielkie jest ich przywiązanie do panującéj rodziny."

— Inne gazety paryzkie opowiadają to same zdarzenie w następującym sposobie: — „Dwór przepędził dni kilka w pałacu wiejskim Bota Fugo; wracając ztamtąd d. 7 grudnia wieczorem, gdy cesarz zawracał na drogę do Lavradio, pękł dyszel, wywrócił się powóz, zbiegały konie; zerwały się lejce w ręku cesarza. Z trudnością tylko można było wstrzymać konie. Zaniesiono natychmiast NN. Państwo do pobliskiego domu margrabiego Canta-Gallo; przywołano lekarzy, i pokazało się że cesarz ma złamane dwa żebra a xiąże Leuchtenbergski prawą rękę. Cesarzowa zdrowa zupełnie; królowa Portugalska dostała mocne uderzenie w głowę. Rany cesarza, od którego łóżka cesarzowa ani na chwilę nie odstępuje, pokazały się przy odjęciu pierwszego opasania niegrożące żadném niebezpieczeństwem. Cesarz, cesarzowa i xiąże Leuchtenbergski okazali w tém zdarzeniu, wiele krwi zimnéj."

— Też same gazety umieściły następujące doniesienia z listów prywatnych, odebranych pod d. 12 grudnia z Bahia. „Zmiana ministrów w Rio-Janeiro nastąpiła; nowomianowani ministrowie, są: margrabia Barbacena do skarbu, Calmon do spraw zagranicznych, hrabia Rio-Pardo do wojny, margrabia Caravella do spraw wewnętrznych, margrabia Paranagua do marynarki, vice-hrabia Alcantara do sprawiedliwości. — W ostatnich dniach przybyło do Rio-Janeiro kilku znakomitych cudzoziemców, a między innymi baron Palença poseł cesarsko-rossyjski, który już miał posłuchanie wstępne u cesarza. Cesarz oświadczył mu, że wybór jego na reprezentanta wielkiego państwa Rossyjskiego, jest mu bardzo przyjemny. Baron Palença złożył po odbytéj audjencji uszanowanie swoje królowéj Portugalskiéj. — Pułkownik francuzki Bracq który przybył do Rio, był bardzo dobrze przez cesarza przyjęty. — Xiąże Leuchtenbergski otrzymał od cesarza wielki krzyż orderu Piotra I i tytuł xięcia (*Duc*) Minas z prejudikatem J. Królewiczowskiéj Mości. — Anglicy nie przestają osiadać w Montevideo i w Buenos-Ayres. W tém ostatniém mieście jest 1200 do 1500 Anglików, a do Montevideo przybyło ich od dwóch miesięcy najmniéj 1500, i zakupują tam bardzo znaczne grunta.

— Gazety Londyńskie mają wiadomości z Rio-Janeiro dochodzące do d. 19 grudnia. Przypadek z powodu rozbiegania się koni opisują zupełnie tak jak był dany w Monitorze francuzkim. Przy odejściu statku pocztowego, już był cesarz i wszystkie inne dostojne osoby, przy zupełném zdrowiu.

FRANCJA. — *Z Paryża d.* 12 *lutego.* — Na pomnik dla Kornela który ma być wystawiony w jego rodzinném mieście Rouen, podpisał król 1500 franków.

— *Temps* powiada, że przez czas dowództwa jenerała Bourmont wyprawą przeciw Algierowi, zastępować go będzie w obowiązkach ministra wojny, jenerał Champagny adjutant xięcia delfina.

— Wydawca dziennika *Cour. fr.* skazany został przez sąd policji poprawczéj na 14 dni aresztu i 500 fr. kary, za artykuł, w którym dotkliwie o panu Mangin mówił. Od tego wyroku założył apellację.

WIDOWISKA W STOLICY.

TEATR NARODOWY. — *Pelopidowie.*

W DRUKARNI GAŁĘZOWSKIEGO I KOMP. PRZY ULICY ŻABIEJ Nr. 472.